

Statens vegvesen

AVKJØRSLER FRA OFFENTLIG VEG

Alminnelige regler om bygging og vedlikehold
gitt av Vegdirektoratet den 16. juli 1964

Oslo 1990

FORORD

Etter endringene i vegloven den 29. mai 1981, er disse alminnelige regler noe foreldet på enkelte punkter. Vegdirektoratet er imidlertid i ferd med å utarbeide nye forskrifter til vegloven § 43.

Dette nye opptrykket av reglene er ment som en midlertidig ordning inntil nye forskrifter er ferdige.

1990

I henhold til vegloven av 21. juni 1963, § 43, bestemmes at bygging og vedlikehold av avkjørsel fra offentlig veg, skal foretas etter følgende regler – i tillegg til veglovens §§ 40–43 – og med de endringer som senere måtte bli fastsatt:

I

1. Anlegg av avkjørsel må ikke foretas uten etter skriftlig tillatelse av vegsjefen for riks- og fylkesveger og av formannskapet for kommunale veger.

Når det gjelder riksveg eller fylkesveg som holdes ved like av kommunen, kan vegsjefen overlate til formannskapet å gi tillatelse til avkjørsel. Formannskapet kan overlate avgjørelsen til kommunalt utvalg eller tjenestemenn.

2. Søknad om avkjørsel sendes til kommunen når det gjelder kommunale veger og riksveger og fylkesveger som kommunen holder ved like. For andre riksveger og fylkesveger sendes søknaden til vegsjefen i fylket. I søknaden må det opplyses hvilke eiendommer som skal bruke avkjørselsvegen og om det på noen av disse eiendommer drives ervervsvirksomhet som fører med seg særlig biltrafikk eller regelmessig transport med lastebiler. Sammen med søknaden sendes tegning eller skisse med angivelse av målestokken.

II

For nye avkjørsler fra riksveg gjelder følgende:

3. Avkjørselen må ikke legges høyere enn vegkanten (kanten av den offentlige veg). På de første 2 meter fra vegkanten skal avkjørselen ha et jevnt fall på 5 cm. Under særs vanskelige forhold på fylling kan vegsjefen godta at lengden 2 meter fra vegkant innskrenkes til 1 meter og med jevnt fall på 3 cm. På de nærmeste 50 meter fra den offentlige veg skal avkjørselsvegen ha maksimal stigning (fall) på 1:8. Ved fall mot den offentlige veg må avkjørselen bygges og vedlikeholdes slik at den ikke leder overvann eller søle inn på offentlig veg.

4. Avkjørselen må bygges slik at det er god oversikt i vegkrysset og slik at den fører til minst mulig ulempe for trafikken på den offentlige veg. Så vidt mulig skal avkjørselen legges vinkelrett på den offentlige veg. Vegsjefen kan kreve at innretninger og vekster som hindrer sikten i vegkrysset, blir fjernet uten vederlag. Er avkjørselen til bruk for veg åpen for alminnelig ferdsel, får veglovens bestemmelser om fri sikt i vegkryss anvendelse (lovens §§ 29, fjerde ledd, 30 og 31). Sammenkoblingen mellom avkjørselens sidekanter og den offentlige vegg nærmeste kjørebane kant avrundes med en sirkel. Sirkelradien fastsettes av vegsjefen i det enkelte tilfelle idet det tas hensyn til bruken av avkjørselen og forholdene for øvrig. Radien skal normalt være minst 4 meter.
5. Fører avkjørselen over veggrøft, må det under avkjørselen legges rør (betong eller stål) med minimum 9" innvendig diameter. Vegsjefen kan bestemme at det i stedet for rør skal bygges stikkrenne av sten eller betong (eller med plate av betong eller stål på murede eller støpte vanger). Dersom ikke vegsjefen treffer annen bestemmelse, skal stikkrenne ha en innvendig bredde og høyde på minst 0,3 meter. Dersom vegsjefen finner det nødvendig, kan han gi spesiell anvisning på hvordan stikkrenne skal fundamenteres. Rør eller stikkrenne legges slik at veggrøften ikke skades og at grøftevannet får fritt avløp.
6. Dersom avkjørselen er adkomst til garasje, forretning eller driftsbygning eller regelmessig nyttes til bilkjøring, må det utenfor vegområdet innrettes snuplass slik at rygging ut på vegen unngås.
7. Vegsjefen kan gi nærmere anvisning om utforming og bygging av avkjørsel og kan sette spesielle vilkår for tillatelse til avkjørsel. Under særlige forhold kan vegsjefen gjøre unntak fra reglene foran. Han kan også bestemme at andre mål skal brukes enn de som i disse regler er oppgitt som maksimums- eller minimumsmål.
8. Bestemmelsene i punktene 3–7 gjelder også avkjørsler i samsvar med avkjørsels- eller reguleringsplan.

III

Både for nye og eldre avkjørsler fra riksveg gjelder følgende:

9. Avkjørsler med tilhørende rør eller stikkrenner skal holdes ved like av grunneieren eller brukeren, uten omsyn til hvem som har bygd eller bekostet avkjørselen.

10. Hvis vegbanen som følge av utbedringsarbeider blir hevet eller senket, må eieren/brukeren selv ordne den nødvendige tilkopling til vegbanen etter vegvesenets anvisning. Mulig annen ulempe for avkjørselen ved vegvesenets vedlikeholds- eller utbedringsarbeider er vegvesenet uvedkommende.
11. Dersom det ved avkjørselen med tilhørende rør eller stikkrenner oppstår mangler som ikke rettes innen en frist som vegsjefen fastsetter, kan vegsjefen la avkjørselen avbryte eller sperre eller la manglene utbedres for vedkommendes regning. Det samme gjelder om innretninger eller vekster som nevnt under punkt 4, ikke blir fjernet etter pålegg fra vegsjefen.
12. Vegsjefen kan kreve at innretninger og vekster som hindrer sikten i vegkrysset blir fjernet uten vederlag i samsvar med pkt. 4, annet avsnitt. I tillegg til reglene i punktene 9-11 gjelder ellers for eldre avkjørsler fortsatt de øvrige vilkår som måtte være satt for tillatelsen. Etter vegsjefens bestemmelse i det enkelte tilfelle på grunnlag av fastsatte vilkår for avkjørseltillatelse eller på grunnlag av veglovens § 41, kan også reglene i punktene 3-6 helt eller delvis gjøres gjeldende for eldre avkjørsler.
13. Når tillatelse til avkjørsel er gitt på det vilkår at eier eller bruker er forpliktet til å foreta slik flytting som vegvesenet finner nødvendig, kan eieren eller brukeren ikke kreve vederlag for utgifter til endring eller flytting som vegsjefen pålegger. Det samme gjelder dersom avkjørseltillatelsen bare er gitt for en begrenset bruk, og vegsjefen finner å måtte sette endring eller flytting som vilkår for tillatelse til annen bruk av avkjørselen.

IV

14. For avkjørsel fra fylkesveg gjelder bestemmelsene i punktene 3–13 tilsvarende dersom ikke annet er bestemt av fylkesutvalget.
15. For avkjørsel fra kommunal veg gjelder bestemmelsene i punktene 3–13 tilsvarende dersom ikke annet er bestemt av formannskapet. De avgjørelser som etter reglene ovenfor er tillagt vegsjefen, blir for kommunale veger å treffe av formannskapet eller den formannskapet bestemmer.

Utdrag av veglov av 21. juni 1963

§ 40. Avkjørsle frå offentleg veg må berre byggast eller nyttast etter reguleringsplan eller arealdel av kommuneplan etter plan- og bygningsloven.

Ligg det ikkje føre nokon reguleringsplan som nemnd, eller planen ikkje omfattar avkjørsle må avkjørsle frå riksveg eller fylkesveg ikkje byggast eller nyttast utan løyve frå regionvegkontoret og avkjørsle frå kommunal veg ikkje byggast eller nyttast utan løyve frå kommunen. Fylkesmannen er klageinstans i avkjørslesaker for riksvegar.

Regionvegkontoret kan krevje at avkjørsle frå riksveg eller fylkesveg skal byggast etter ein plan det godkjenner. Kommunen kan krevje at avkjørsle frå kommunal veg skal byggast etter ein plan den godkjenner.

Er arbeidet med avkjørsla ikkje sett i gang innan 3 år etter at løyve er gitt, fell løyvet bort.

Endra med lovver 29 mai 1981 nr. 39, 14 juni 1985 nr. 77, 31 aug 1990 nr. 55, 1 mars 1996 nr. 11 (i kraft hhv. 1 april 1996 og 1 juli 1996), 7 april 2000 nr. 21 (i kraft 1 mai 2000, etter res. 7 april 2000 nr. 318), 21 juni 2002 nr. 39 (i kraft 1 juli 2002, etter res. 21 juni 2002 nr. 576), 20 juni 2003 nr. 45 (i kraft 1 juli 2003, etter res. 20 juni 2003 nr. 712), 27 juni 2008 nr. 71 (i kraft 1 juli 2009, etter res. 12 juni 2009 nr. 636). Vert endra med lov 19 juni 2009 nr. 109 (i kraft 1 jan 2010).

§ 41. Regionvegkontoret kan påby avkjørsle frå riksveg eller fylkesveg flytt eller endra, eller avgrense bruken eller nekte bruken av slik avkjørsle.

Kommunen kan ta avgjerd etter første ledd for kommunale vegar.

Naudsynte utgifter til flytting eller endring av lovleg avkjørsle kan det krevjast vederlag for. Likeeins kan det, i samband med flytting av avkjørsle, krevjast vederlag for naudsynte utgifter til flytting, endring eller lengning av privat veg fram til avkjørsla. Det same gjeld utgifter til flytting, ombygging eller endring av byggverk eller anlegg som avkjørsla gjer naudsynt. Det skal takast omsyn til verdauke som den nye avkjørsla eller vegen tilfører eigedomen. Dette skjer ved frådrag i vederlaget eller refusjon frå eigaren dersom avkjørsla eller vegen alt er bygd.

Endra med lovver 29 mai 1981 nr. 39, 1 mars 1996 nr. 11 (i kraft 1 april 1996), 19 juni 1997 nr. 81, 21 juni 2002 nr. 39 (i kraft 1 juli 2002, etter res. 21 juni 2002 nr. 576).

§ 42. Blir avkjørsle bygd eller nytta i strid med det som er fastsatt i eller med heimel i denne lova, kan det gis påbod om at avkjørsla skal stengast, endrast eller flyttast på den ansvarlige sin kostnad.

Regionvegkontoret tar avgjerd etter første ledd for riksvegar og fylkesvegar, og kommunen tar slik avgjerd for kommunale vegar.

Endra med lovver 14 juni 1985 nr. 77, 1 mars 1996 nr. 11 (i kraft 1 april 1996), 21 juni 2002 nr. 39 (i kraft 1 juli 2002, etter res. 21 juni 2002 nr. 576).

§ 43. Avkjørsle skal byggast og haldast ved like i samsvar med reglar som Vegdirektoratet fastsetter. Så langt det ikkje er fastsett noko anna, skal desse reglane gjelde i staden for vilkår som tidligare måtte vere sette for løyve til avkjørsla. I reglane kan det fastsetast at det skal gjelde særlege friskiltliner mellom avkjørsla og den offentlige vegen. Om vegstyremakta finn det naudsynt, kan slike friskiltliner òg gjerast gjeldande utanom byggegrensene. Vegstyremaktene kan òg sette som vilkår for løyve til avkjørsle i det einskilde tilfellet at eigaren eller brukaren av avkjørsla syter for å halde fri sikt etter slike liner som er fastsette av vegstyremakta.

Eigaren eller brukaren av eigedomen er ansvarig for vedlikehald av avkjørsle til eigedomen. Er vedlikehaldet ikkje forsvarlig, kan det, så langt det blir funne naudsynlig, gjerast på den ansvarlige sin kostnad.

Er avkjørsle bygd og halden ved like i samsvar med fastsette reglar, syter vegstyremakta for at vasslaup under avkjørsla blir halde ope.

Regionvegkontoret tar avgjerd etter denne paragrafen for riksvegar og fylkesvegar og kommunen tar slik avgjerd for kommunale vegar.

Endra med lovver 1 mars 1996 nr. 11 (i kraft hhv. 1 april 1996 og 1 juli 1996), 21 juni 2002 nr. 39 (i kraft 1 juli 2002, etter res. 21 juni 2002 nr. 576)